

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:55
מוצאי שבת חוה"מ.....7:21
שיעורים כסדרן
נ"ך.....איוב ו'ז'
בבלי.....בבא בתרא ק"ד
ירושלמי.....יומא ל"ה
תוספתא.....טהרות ד'
רמב"ם.....קרבן פסח ט'

שעה 14, גליון 3 (671)

יום טוב סוכות, שעת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט די הייליגע סוכה

די מצוה פון סוכה איז גאר א ספעציעלע מצוה, מער פון אנדערע מצוות. א איד גייט אריין אין די סוכה מיט זיין גאנצען גוף, מיט אלע קליידער און מיט די שיד, מ'עסט און מ'טרינקט אין די סוכה, מ'שלאפט אין די סוכה, און די אלע זאכן זענען א חלק פון די מצוה פון סוכה, די אלע זאכן האבן די קדושה פון די הייליגע סוכה.

ווען א איד זיצט אין די סוכה איז ער ארוםגענומען מיט'ן אייבערשטן פון אלע זייטן, דערפאר דארף מען זיין זייער פרייליך ווען מען איז זוכה צו זיין אין די סוכה. יעדעס מאל מ'גייט אריין אין די הייליגע סוכה, מ'עסט אין די סוכה, מ'שלאפט אין די סוכה, האט מען נאך א מצוה, ווי איז נאך דא א געשמאקערע זאך פון דעם?

ווען א איד ווייסט אז ווען ער זיצט אין די סוכה, זיצט דער אייבערשטער דארט מיט אים, וועט ער זיכער אויסנוצן די צייט זיך דורך צו רעדן מיט'ן אייבערשטן. דער פסוק זאגט (ישעיה כ"ו, ב) "לך עמי בא בחדריו וסגר דלתו בעדך, חבי כמעט רגע עד יעבר זעם", ווען א איד זיצט אין די סוכה איז ער איינגעשפארט אין א צימער מיט'ן אייבערשטן אליין, יעדעס ווארט וואס ער רעדט צום אייבערשטן אין די סוכה ווערט אויסגעהערט און אנגענומען, און מ'קען דארט פועל'ן ביים אייבערשטן אלע גוטע זאכן וואס מען ברויך.

אין שלחן ערוך שטייט (אורח חיים, סימן תרל"ט, סעיף ד) אז מ'קען דאווענען אינעווייניג אין די סוכה אדער אינדריסן פון די סוכה, ווי אזוי מען וויל, די פוסקים זאגן דארט (מגן אברהם, סעיף קטו ז"ד) אז אויב דער מענטש

א ווארט אויף יום טוב

והגן בעדנו משלהובי ומדינוי דצדק. אין די תפלה וואס מען זאגט אום סוכות בשעת פתיחת הארון, וואס דאס קומט פון הייליגן חיד"א זי"ע, בעט מען דארט, "והגן בעדנו משלהובי ומדינוי דצדק, דער אייבערשטער זאל אונז אפהיטן פון די פייער און דין פון 'צדק'. דארף מען פארשטיין וואס איז פשט פון די תפלה וואס מען בעט אז מען זאל אפגעהיטן ווערן פון 'צדק'?

אן ענליכע זאך געפינען מיר אין אדרא זוטא (והר הקודש פרשת האזינו דפים רפ"ח-רצ"ב), רבי שמעון בן יוחאי האט געזאגט אויף זיך דריי זאכן אינעם טאג פון זיין הסתלקות, די ערשטע זאך "אסהדנא עלי לכל אליו דהכא, דהא מן יומאי לא בטילנא אליו ג' סעודתי", אז ער האט קיינמאל נישט פארפעלט צו עסן אום שבת דריי סעודות. די צווייטע זאך "אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא", זיין גאנץ לעבן האב ער געווארט אויף דעם טאג וואס ער וועט אנוועקגיין פון די וועלט. און די דריטע זאך "אסהדנא עלי, דכל יומאי הוינא מצטער על עלמא, דלא יציע בדינוי דצדק, ולא יוקיד עלמא בשלהובי", זיין גאנץ לעבן האט ער זיך מצטער געווען אז די וועלט זאל נישט פארברענט ווערן דורך די פייער און דין פון 'צדק'. וואס איז פשט פון דעם, וואס איז די גרויסע ספנה פון 'צדק'?

עס איז זיכער דא הויכע סודות וואס דאס פייער און דין פון 'צדק' באדייט, אבער מוהרא"ש האט אונז געלערנט, אויסער די אלע הויכע סודות זאל מען זוכן וואס מען קען נעמען אין האנט, וואס דאס קען מיינען פאר מיר, א זאך וואס מען קען ניצן אין לעבן. האב איך געטראכט א פשוט'ע פשט וואס מיר קענען פארשטיין, 'צדק' - מיינט גערעכט, א מענטש וואס זוכט צו זיין גערעכט, מיט זיין ווייב, מיט זיינע שטיבלים, מיט זיינע עלטערן, מיט זיין משפחה, אזא מענטש ווערט פשוט פארברענט; ער איז צעקריגט מיט יעדן איינעם ארום און ארום, ער קען זיך נישט אויסקומען מיט קיינעם, ער קען נישט אנגיין אין זיין לעבן און דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, אלעס נאר ווייל ער איז פשוט גערעכט.

מוהרא"ש פלעגט שטענדיג חזרן מיט אונז דעם ווארט: "זיי קלוג, נישט גערעכט"; דאס איז דער סוד פון הצלחה - נישט זוכן צו זיין גערעכט נאר זוכן וואו מען קען זיין קלוג. אלע פראבלעמען און מחלקות הייבט זיך אן ווען דער מענטש זוכט צו זיין גערעכט. דאס האט רבי שמעון בן יוחאי געזאגט אין טאג פון זיין הסתלקות: איך זאג עדות אויף מיר אז מייין גאנץ לעבן האב איך זיך אכטונג געגעבן איך זאל נישט אריינפאלן אין די זאך פון 'צדק', איך האב קיינמאל נישט פארבירט צו זיין גערעכט.

דאס בעטן מיר ביי פתיחת הארון: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל נישט זוכן צו זיין גערעכט, העלף מיר איך זאל גארנישט וועלן, איך וויל זיין בטל ומבוטל צו דין אייבערשטער, איך זאל זיין צופרידן ווי אזוי עס איז".

דאס קען מען זוכה זיין אום יום טוב סוכות ווען מען זיצט אין די סוכה, מען איז אינגאנצן ארוםגענומען מיט'ן אייבערשטן, בעט מען דארט דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו זיין אינגאנצן בטל ומבוטל צו אים, מען זאל גלייבן אז קיין שום זאך פארשט נישט אליינס, אפילו א בלעטל וואס פאלט אראפ פון בוים איז אויך פונעם אייבערשטן, דערפאר איז נישט שייך זיך צו קריגן מיט אנדערע.

דאס איז די העכסטע מריגה צו וואס א איד קען צוקומען אויף דער וועלט, ער זאל זיין דבוק צום אייבערשטן, וואס מיינט דבקות בה? דער הייליגער בעל שם טוב זכורו גן עלינו זאגט: "אמונה איז דבקות", א מענטש וואס נעמט אריין דעם אייבערשטן אין זיך, ער גלייבט אז אלעס איז דער אייבערשטן, און אלעס וואס ער גייט אריבער איז אויך פונעם אייבערשטן, איז ער דבוק צום אייבערשטן. (אשר היה אז יואל, סוכות תשפ"ב)

א גוט ווארט

מיר בויען די סוכה, מיר און מען גייט אריין אין די דירת עראי; דאס קומט אונז לערנען מען זאל געדענקען אז די גאנצע לעבן איז עראי, מיר זענען דא פאר א קורצע צייט און מיר דארפן זיך אנגרייטן א דירת קבע אויבן און הימל פאר די נשמה, דורך לערנען און דאווענען. דעריבער בעט איך דיר טייערער ברודער, כאפ זיך צוריק, הויב אן דינע שיעורים כסדרן בכל חלקי התורה. ענדיג מעביר סדרה זיין פרשת וזאת הברכה, אויך משניות און גמרא; בוי זיך א פעסטע דירה וואס וועט האלטן פאר אייביג פאר דיין נשמה.

קויף די מינים פאר דינע זין, זאג נישט עס קאסט אסאך; די גאנצע מטרה פון געלט איז נאר פאר די טעג פון יום טוב פאר מצוות, אינמיטן ווינטער איז נישטא וואס צו טון מיט די געלט; יעצט איז די צייט אויסצוגעבן פאר א סוכה, פאר ברעטער, סכך, נוי סוכה, שלאק און פאר די מינים. (שצתו אמונה וזאת הברכה תשפ"ד)

קען דאווענען רואיג אין די סופה זאל ער דאווענען דארט, אויב אבער איז דא א שול אין שטאט זאל ער גיין דאווענען אין שול. דאס איז אביסל שווער צו פארשטיין, וועלכע שטאט האט דען נישט קיין שול? און פארוואס זאל מען ענדערש דאווענען אין די סופה אויב איז דארט דא רואיגקייט? נאר דער תירוץ איז אז ביידע זענען אמת, די געהעריגע תפלות, שחרית מנחה און מעריב, דארף מען זיכער גיין אין שול דאווענען מיט מנין, ווען עס קומט אבער צו די אייגענע תפלות, דאס וואס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אז יעדער איד זאל רעדן און בעטן דעם אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, דאס איז נא זייער גוט צו טון אין די סופה. ווי איז נאך דא א גרעסערע רואיגקייט פון דעם אז א איד ווייסט און שפירט אז ער זיצט מיט'ן אייבערשטן אליין אין א שטוב, דאס עפנט דאך אויף דאס הארץ, דאס ברענגט דאך א רואיגקייט אויף די געוויסן, און דערפאר איז זייער גוט צו רעדן צום אייבערשטן זיצנדיג אין די סופה.

ספעציעל איז די סופה א גוטע פלאץ פאר א בחור צו בעטן ביים אייבערשטן א שידוך. חז"ל זאגן (ערכין ג':) אויפ'ן פסוק (ויקרא כ"ג, מ"ב) "בסוכות תשבו שבעת ימים", תשבו כעין תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו; אז מ'זאל זיצן אין די סופה מיט די ווייב. דערפאר, ווען א בחור זעצט זיך אריין אין די סופה קען ער האבן א גוטע טענה צום אייבערשטן, "רבנו של עולם, דו האסט געזאגט אז מ'זאל זיצן אין די סופה מיט די ווייב, איך בין דא אין די סופה, איך האב געטון מיין חלק, יעצט דארפסטו מיר צושטעלן א ווייב, אז איך זאל קענען מקיים זיין די מצוה בשלימות. נאך פאר זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוה"ר, ח"א, סי' מ"ח) אז די מצוה פון סוכה איז מסוגל מער קינדער, קומט אויס אז פאר א בחור דארף דער אייבערשטער העלפן אז ער זאל שוין חתונה האבן און אויפשטעלן א אידישע שטוב און קענען האבן קינדער. דערפאר איז אין די סופה די בעסטע פלאץ פאר א בחור אויסצוגעבן א שידוך.

לאמיר אויסנוצן די צייט ווען מיר זיצן אין די הייליגע סופה, און דארט איבערלאזן אונזער גאנצער פעקל צרות און פראבלעמען. מענטשן ליידן יעדער אסאך שוועריקייטן און סדרן, יעדער האט זיך זיין אייגנארטיגע פעקל צרות וואס ער שלעפט מיט זיך און קען נישט פטור ווערן דערפון, און די איינציגסטע עצה ווי אזוי זיך ארויסצודרייען פון אלע צרות איז נאר דורכ'ן עס אויסרעדן צום אייבערשטן. שטילערהייט, ווען קיינער הערט נישט, זאל ער זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס איז אויף אים אריבער, ווי שטארק ער מוטשעט זיך אין לעבן און ער קען זיך נישט קיין עצה געבן. אזוי ווי ער וואלט ווען געטראפן אן אמתער נאנטער חבר און זיך אויסגעוויינט פאר אים און אים דערציילט אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, ער וואלט אים דערציילט אלע איבערגעריכצער וואס ער גייט דורך. די זעלבע, און נאך פיל מער, דארף מען טון צום אייבערשטן, ווייל פאר מענטשן שעמט מען זיך נאך צו דערציילן ממש אלע דעטאלן, נישט אלעס קען מען זיך ערלויבן אויסצוזאגן פאר א מענטש, אפילו ווען יענער איז גאר א נאנטער חבר. פאר'ן אייבערשטן קען מען אבער נא אלעס דערציילן, דער אייבערשטער שטייט און ווארט צו הערן יעדעס ווארט וואס דער מענטש רעדט זיך אויס צו אים, און דער אייבערשטער העלפט לעדן מענטש וואס קומט צו אים און בעט אים זיין הילף. און דאס קען יעדער איד טון, סיי ווען און סיי וואו ער געפונט זיך נאר, ווען מ'זיצט אבער אין די הייליגע סופה איז מען נאך מער גענטער צום אייבערשטן, און ווען א איד נוצט אויס די געלעגנהייט און רעדט זיך אויס זיין גאנצע הארץ צום אייבערשטן אין די סופה, דאן קען ער זוכה זיין אז ווען זיך וועט זיך געזעגענען פון די הייליגע סופה נאך יום טוב, זאל ער זיך אין די זעלבע צייט זיך אויך געזעגענען פון אלע זיינע צרות און פראבלעמען, ער זאל שוין האבן נאר א גליקליך און פרייליך לעבן פון יעצט און ווייטער.

(קונטרס יום טוב סוכות)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

אין שאטן פון אמונה

בעזרת ה' יתברך

עש"ק פֿרשת וזאת הברכה, ערב חג הסוכות, י"ד תשרי, שנת תשפ"ד ל"פ"ק

לכבוד ... גרו יאיר

מיר גייען שוין אריין אינעם הייליגן יום טוב סוכות, מיר גייען זיצן אין די שאטן פונעם אייבערשטן, אינעם שאטן פון אמונה, אונטער די פליגלען פונעם אייבערשטן; מיר דארפן זיין זייער פרייליך, און בעטן דעם אייבערשטן זיך נישט אויפצורעגן און נישט אריינגיין אין פעס און קריגערייען, ווייל דורך פעס און קריגערייען - פארלירט מען אלעס.

בעט דעם אייבערשטן זאלסט שפירן א טעם אין די סופה. מוהר"א ש' דערציילט, רבי נחמן טולטשינער זכר צדיק לברכה האט געבויט די סופה פאר רבי נתן, ער האט געארבעט זייער שווער ערב סוכות אז די סופה זאל זיין שייך און פעסט געבויט. רבי נחמן זאגט פאר רבי נתן: "עס איז גאר אנדערש ווען מען פלאגט זיך אויפצובויען די סופה, מען שפירט אן אנדערע טעם אין די סופה ווען מען האט זיך געפלאגט - ווי ווען מען האט זיך נישט געפלאגט..." האט אים רבי נתן געפרעגט: "האסט שוין פרובירט צו בעטן א גאנצן טאג דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, הטעמינו טעם סוכה, העלה מיר איך זאל שפירן א טעם אין די סוכה, וואס פאר א טעם מען שפירט דעמאלט...?"

טייערער ברודער, ברענג אריין יום טוב מיט שמחה, ווייל וואס א מענטש טוט - איז דאך אלעס פונעם אייבערשטן, מען קען נישט רירן קיין האנט, קיין פוס, מען קען גארנישט טון - נאר וואס דער אייבערשטער מאכט און הייסט; אבער די שמחה - דאס האט מיטן מענטש, אז מען איז פרייליך מיט די מצוות, מען פרייט זיך, מען לעבט מיט די מצוות - דאס איז זייער חשוב ביים אייבערשטן.

איך בעט דיר, גיי אין א ווינקל, שריי צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער מאך מיך פרייליך, איך וויל שפירן א טעם אין די סופה, איך וויל שפירן א טעם, א הייליגקייט - אין די שאקלען לולב, הייליגער באשעפער, עפן מיר מיין הארץ, לייג אריין אין מיר א זויבערקייט, א ריינקייט. איך בין אזוי צעבראכן, איך בין אזוי קאלט, איך שפיר נישט גארנישט, איך האב נישט קיין אנונג וואס איז סוכה, וואס איז די מינים, וואס איז הלל, הושענות, הקפות. הייליגער באשעפער איך וויל זיין א איד, איך וויל לעבן מיט דיר, איך וויל נאנטקייט צו דיר."

ברודער, נעם די עצה פון רבי'ן, גיי אין א ווינקל און רעד צום באשעפער, מיר האבן א לעבעדיגע באשעפער, ער הערט אונז אויס, ער ווארט מיר זאלן קומען צו אים. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. א פרייליכן יום טוב.

(עצתו אמונה וזאת הברכה תשפ"ד)

ספר המדות אכילה, חלק שני

יג. 'ליכו לחמו בלחמי וישתו', ראשי תבות "לולב", "ביינן" עם האותיות גימטריא ראשי תבות של "אתרוג ה'דס ע'רבה", "מסכת" בחינת סבות. על ידי מצות נטילת ארבעה מינים ועל ידי ספה, אדם זוכה לאכילה ושתיה ומלבושים, וגם לחיות הנשמה. על ידי ספה זוכה למלבושים, בחינת "בשומי ענן לבוש", על ידי ערבי נחל זוכה לשתיה, על ידי הדס זוכה לחיות הנשמה, ועל ידי לולב ואתרוג זוכה לאכילה, פי יש בהם פרי, שהם מיני מאכל.

דורך די מצוה פון שאקלען לולב און זיצן אין די סופה, איז א מענטש זוכה צו באקומען עסן, טרונקען, קליידער, און אויף א לעבנהאפט פאר זיין נשמה. דורך די סופה באקומט מען קליידער, ווי דער פסוק זאגט (איוב ל"ח, ט) "בשומי ענן לבוש", די סופה איז א זכר צו די וואלקענעס וואס האבן ארומגענומען די אידן ווי א קלייד. דורך די ערבות וואס וואקסן ביים טייף, באקומט מען טרונקען. דורך די הדסים באקומט מען חיות פאר די נשמה (די נשמה האט הנאה פון א גוטע גערוך). און דורכ'ן לולב און אתרוג, וואס האבן אין זיך פירות וואס מען קען עסן, באקומט מען עסן. דאס איז מרומז אינעם פסוק (משל"ט, ה) "ליכו לחמו בלחמי ושתו ביינן מסכת"; די ראשי תבות פון "ליכו לחמו בלחמי ושתו" איז "לולב", דאס ווארט "ביינן" מיט די פיר אותיות איז בגימטריא די ראשי תבות פון "אתרוג ה'דס ע'רבה", און דאס ווארט "מסכת" איז א לשון פון סוכות.

די לעבנסגעשיכטע

פון הייליגן רבי'ן (קעט)

אין קורצן פון פריער: דער רבי געפונט זיך אויף שבת נחמו אין שטאט טשערין, וואו ער דערציילט די ערשטע מעשה פון סיפורי מעשיות, די פארלויבענע בת מלך.

תריב

מאנטאג פֿרשט עקב, י"ג אב, אויפ'ן וועג צוריק צום שטאט ברסלב, האט דער רבי געזאגט תורה. דער יסוד פון די תורה איז געווען אז ווען א מענטש דארף אן עצה אין לעבן, זאל ער בעטן אן עצה פון צדיקים, אדער פון זייערע תלמידים, אדער כאטש פון קינדער פון צדיקים, און דורך דעם ווערט נמתק אלע דינים און מען ווערט געראטעוועט פון יסורים, אז עס זאל בכלל נישט קומען קיין יסורים אויפ'ן מענטש, און אפילו אויב עס וועט חס ושלום נא קומען יסורים אויפ'ן מענטש, וועט ער זוכה זיין צו מקבל זיין די יסורים מיט ליבשאפט און שמחה, ער וועט זוכה זיין צו שפירן דעם אייבערשטן, ער וועט זען ווי דער אייבערשטער איז זיך מצמצם כבכול און ער איז זיך מתלבש אין די יסורים, און אזוי באקומט דער מענטש אלעס גוטס און גרויסע חסדים דורך די יסורים.

אזוי ווי די תורה איז אפגעשריבן געווארן דורך אנדערע חברים, נישט דורך רבי נתן, איז עס נישט געדרוקט געווארן אינעם ספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, אבער יעצט האט מען עס אריינגעדרוקט ביים סוף פונעם ליקוטי מוהר"ן, ביי די חספות פון תורות פון כתב יד פון הייליגן רבי'ן.

תריג

ווען דער רבי איז אָנגעקומען צוריק אהיים אין ברסלב, האט ער דארט נאכאמאל איבערדערציילט פאר אנשי שלומינו די מעשה פון די פארלויבענע בת מלך, און איידער ער האט אנגעהויבן די מעשה האט ער געזאגט פאר אנשי שלומינו, "אין וועג האב איך דערציילט א מעשה, וואס ווער עס האט עס געהערט, האט געהאט א הרהור תשובה; און דאס איז די מעשה...". און אזוי האט ער דערציילט ווייטער די מעשה אזוי ווי עס איז געדרוקט אינעם הייליגן ספר סיפורי מעשיות (מעשה א').

תריד

מאנטאג, ד' אלול, האט דער הייליגער רבי דערציילט די מעשה פון בטחון, א מעשה מיט א געוואלדיגע מוסר השכל, ווי אזוי דורך א שטארקע בטחון קען מען לעבן א חיים טובים. די מעשה איז געדרוקט אין א באזונדערע קונטרס.

שנת תקס"ז

תרטו

ראש השנה שנת תקס"ז, א גרויסער קיבוץ פון אנשי שלומינו זענען זיך צוזאמגעקומען ביים הייליגן רבי'ן, אזוי ווי איינגעפירט יאר יערליך (זע אויבן סימן תי"ט).

די ערשטע טאג ראש השנה איז אויסגעפאלן אום שבת קודש, ביי שלש סעודות האט דער רבי געזאגט א לאנגע תורה לויט'ן מאמר אין אידרא רבא (וזהר הקדוש, <<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי היילט מען אויס די אויגן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך זיך באדאנקען אויף די געוואלדיגע חיוזן און עצות, סיי ביי די דרשות און סיי ביי די בריוו.

איך האב ברחה ה' חתונה געהאט שוין א שיינע פאר יאר, א וואוילע ווייב מיט ליכטיגע קינדערלעך, דער פראבלעם איז אבער אז מיי ווייב ליידט פון א געוויסע געזונטהייט פראבלעם אין די אויגן, און דאס שטערט זייער שטארק אונזער לעבן. מיי ווייב האט גאר גרויס דרוק פון דעם פראבלעם, און איך ארבעט זייער שווער פאר פרנסה פון פארטאגס ביי זיבענע בינאקט, און מיט דעם אלעם מוטשע איך זיך אהיימצוברענגען ברויט אין שטוב, ווייל די אלע דאקטורים און טעראפי קאסט אפ שווערע געלטער, און מיר זעען נישט קיין שופע.

איך דארף פשוט האבן וויכטיג חיוזן אז איך זאל נישט משוגע ווערן פון אזויפיל לחץ, איך האף איר וועט מיר קענען מחזק זיין, און מתפלל זיין פאר מיר.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פֿרשת וזאת הברכה, י"ד תשרי, ערב חג הסוכות, שנת תשע"ט לפֿרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

נעם די רפואה פון הייליגן רבי'ן; דער רבי זאגט (ספר המדות, אות ראיה, סימן י'): "הסתכלות על אתרוג הוא רפואה לכאב עינים", קוקן אויפן אתרוג איז א רפואה פאר אויגן ווייטאג; דעריבער פירן זיך אנשי שלומינו ברסלב'ע חסידים צו קוקן אויף די אתרוג דורכאויס דעם גאנצן יום טוב סוכות כדי צו האבן א רפואה אויף די אויגן - ברוחניות ויבגשמיות. זאג דיין ווייב זי זאל קוקן אויפן אתרוג, אזוי וועט זי האבן א רפואה אויף די אויגן, זי וועט ארויס גיין פון אלע פראבלעמען און פון אלע לחצים.

נעמט אריין דעם אייבערשטן אין אייער לעבן וועט איר אנוועק נעמען פון זיך אלע דינים; דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות המקפת הדיו, סימן יז): "מי שיש לו כאב עינים או כאב מעים, בידוע שדינין שורין עליו", ווער עס האט אויגן ווייטאג אדער בויף ווייטאג איז א סימן אז דינים רוען אויף אים; די עצה אנוועק צו נעמען דינים פון זיך - אז מען זאל אריין נעמען דעם אייבערשטן אינעם לעבן, מען זאל גלייבן אז דער אייבערשטער פירט דער וועלט און עס איז נישט דא אזא זאך ווי טבע, מקרה, מזל, נאר אלעס קומט פון אים, דעמאלט ווערן בטל אלע דינים, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות המקפת הדיו, סימן כח): "מי שדינין שורין עליו, יסתכל בכל פעם על השמים", אויב מען האט אויף זיך דינים זאל מען פסדר קוקן אויפן הימל; אזוי וועט מען זיך דערמאנען אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט וואס ער פירט די גאנצע וועלט, ער מאכט אלעס און טוט אלעס, דעמאלט ווערט בטל אלע דינים און אלע שולעכטס.

אז מען נעמט אריין דעם אייבערשטן אינעם לעבן ווערן בטל אלע דינים און מען לעבט א חיים טובים. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (פנתרוז סד): א פישוף מאכערן האט געוואלט מאכן פישוף אויפן הייליגן אמורא רבי חנינא, האט איר רבי חנינא געזאגט: "אי מסתייעת זילי עבדי, אין עוד מלבדו חתיב", דו קענסט פראבירן מאכן פישוף וויפיל דו ווילסט איך האב אבער נישט מורא פון דיר, ווייל עס שטייט אין די תורה (דברים ה, לה): "אין עוד מלבדו", עס איז גארנישט דא אויסערן אייבערשטן; זעט מען פון דעם אז ווען מען לעבט מיטן אייבערשטן ווערן בטל אלע דינים און אלע פישוף.

מאך פרייליך זיין ווייב וועט זי אויסגעהיילט ווערן פון אלע פראבלעמען; דו זיי איר טעראפיסט ווייל דו קענסט איר אויסהיילן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קכט) רבא'ס ווייב - זי איז געווען רב חסדא'ס טאכטער - האט זיך פארקילט; רבא איז דעמאלט נישט געווען אין שטוב ער איז געווען אין ושיבה אין פומבדיתא, "ואמטוי לערסה בתייה רבא לפומבדיתא", האט מען איר געטראגן מיט איר בעט קיין פומבדיתא וואו רבא איז געווען ראש ושיבה און זי איז אויסגעהיילט געווארן, עינין שם; זעט מען אז דער מאן איז דער וואס דארף מחזק זיין און פרייליך מאכן די ווייב מיט גוטע ווערטער און מיט ליבשאפט, דעמאלט גייען אנוועק אלע פראבלעמען און אלע קראנקהייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זיין ווייב זאל האבן א רפואה שלימה. (עצתו אמרנה וזאת הברכה תשע"ט)

נשא, קכ"ח. "פתח רבי שמעון" (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ס).

איידער דער רבי האט אנגעהויבן די תורה, און בשעת דער רבי האט געזאגט די תורה, איז געווען גאר א גרויסע פארקטיגע התעוררות ביי אנשי שלומינו. אין די צייט וואס דער רבי האט זיך צוגעגרייט צו זאגן תורה, איז אריינגעקומען אין געדאנק פון יעדן איינעם פון די אנוועזנדע אנשי שלומינו עפעס א פסוק אדער א מאמר חז"ל וואס דער רבי האט דערמאנט אין די תורה, אסאך אנשי שלומינו האבן געטראכט פונעם מאמר חז"ל (תענית כ"ג.) "מי אכא דניימ שבעין שנין", "ווי קען מען אפשלעפן זיבעציג יאר?", וואס דער שטיקל ווערט געברענגט אין די תורה.

ביים זאגן די תורה איז געווען א געוואלדיגע התעוררות ביי אנשי שלומינו, מען האט שטארק געוויינט מיט גרויס דביקות, און ווען דער רבי איז אנגעקומען צו די ווערטער "עורו ישנים מתרדמתכם" (רמב"ם, הלכות תשובה, פרק ג, הלכה ד), האט ער געזאגט די ווערטער מיט א ניגון פון התעוררות און מיט אזא געוואלדיגע דביקות, אז אלע אנשי שלומינו האבן אויסגעבראכן אין א גרויס געוויין אויפ'ן קול. דער רבי האט געמוזט אפשטעלן דאס זאגן תורה ביז עס איז אביסל איינגעשטילט געווארן דאס קול פון געוויין, און דאן האט ער ווייטער געזאגט די תורה ביזן סוף. נאך'ן ענדיגן די תורה, האט דער רבי זיך אנגערויפן, "ס'איז געווען א שיינע חתונה קלע", און עס וואלט געפאסט צו לאדענען דעם אייבערשטן מיט די פמליא של מעלה צו די חתונה. אויך דעם האט רבי נתן זיך אנגערויפן, "זיי זענען זיכער דא געווען", און דער רבי האט געענטפערט, "מן הסתם", ווי צו זאגן אז עס איז זיכער נישט קיין ספק אז דער אייבערשטער מיט די גאנצע פמליא של מעלה האבן זיך דארט געפונען.

אויך האט דער רבי געזאגט פאר אנשי שלומינו אז ער וואלט זיי געקענט אויפהאלטן מיט די תורה פאר דריי טעג און דריי נעכט, און זיי וואלטן נישט געוואוסט צי עס איז טאג אדער נאכט בכלל.

תרטי

ווען רוב עולם איז זיך שוין צעגאנגען פון טיש, האט דער רבי זיך אנגערויפן און געזאגט בדרך צחות, "היינט האב איך געזאגט דריי זאכן אנדערש פון די וועלט; איינס, די וועלט זאגט אז דערצייילן מעשיות העלפט צו קענען איינשלאפן, און איך האב געזאגט אז דערצייילן מעשיות וועקט אויך דעם מענטש פון שלאף. צווייטנס, די וועלט זאגט פון זאגן, וועט מען נישט טראגן, און איך האב געזאגט פארקערט, אז ווען מען דערצייילט די ווערטער פונעם צדיק, וואס דאס וועקט אויך מענטשן פון שלאף, דורך דעם ווערן נפקד די עקרות, עס איז מסוגל צו האבן קינדער. און דריטנס, די וועלט זאגט אז אן אמת'ער גאר גרויסער צדיק דארף נישט קיין סאך געלט, פארנוואס זאל ער דען דארפן געלט? איך האב אבער געזאגט אז עס איז דא אזא סארט התבוננות, וואס מען דארף האבן פאר דעם אלע געלט פון די גאנצע וועלט."

איידער האט דערצייילט וואס ער האט געהערט פון איינעם פונעם רבי'ס מענטשן אז ער האט געהערט פונעם רבי'ן אז ער וויל מען זאל דרוקן די סיפורי מעשיות אויף אין אידיש, און דער רבי האט צוגעלייגט די סיבה דערצו אז אזוי קען גרינגער אויסקומען אז א פרוי וואס קען נישט האבן קיין קינדער זאל ליינען א מעשה, און דורך דעם וועט זי געהאלפן ווערן מיט קינדער, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אין די תורה אז דורך סיפורי מעשיות ווערן נפקד די עקרות.

רבי נתן האט דאס טאקע מקיים געווען און האט שפעטער געדרוקט דעם הייליגן ספר סיפורי מעשיות אויף לשון הקודש פון אויבן און אין אידיש פון אונטן.

פארענעגט קומט א"ה

פון אפפאל צו א שיינע סופה

מוה"רא"ש זאגט, פון וואס מאכט מען א סופה? וועלכע סך איז פאר א סופה? פון אפפאל פון תבואה, שמרץ וואס מען ווארפט אנווען אין די מיסט, אזוי ווי די גמרא זאגט (סופה יב), אז א מענטש וועט צנדעקן זיין סופה מיט גוויין, אז א מענטש וועט צנדעקן זיין סופה מיט טרויבן - איז די סופה פסול, דער אייבערשטער וויל מען זאל נוקא לייגן פסלת גרן ונקב, שאלאכטס און אפפאל פון תבואה, און צו ווייזן דער מענטש טראכט איך בין גארנישט ווערד, איך בין אפפאל, זאגט מען אים: "פון דיר קען מען מאכן א סופה!" דער אייבערשטער האט געמאכט א שיינע מצוה פון דעם, מען זאל זיצן אכט טעג אין א סופה וואס מען דעקט צו מיט אפפאל, צו ווייזן אפילו אזא שוואכע מענטש האט אויך גוטע זאכן מיט וואס ער דארף זיך פרייען.

(אשר היה אל יואל - סוכות תשפ"ב)

מעביר סדרה זיין וזאת הברכה אין בראשית

בנוגע וואס די פראגעס פון ווען מען קען שוין מעביר סדרה זיין פרשת וזאת הברכה; מען קען שוין מעביר סדרה זיין פון ווען מען הייבט אן ליינען וזאת הברכה, מען דארף נישט ווארטן ביז שמחת תורה. אויך קען מען שוין אנהייבן פרשת בראשית מיום ראשון ואילך, מען דארף נישט ווארטן ביז שמחת תורה, בפרט היי יאר ווען שמחת תורה געפאלט אויס פרייטאג, און עס בלייבט איבער נאר שבת צו מעביר סדרה זיין פרשת בראשית, החכם עיניו בראשו שוין אנצוהייבן פון זונטאג חול המועד סוכות יעדן טאג מעביר סדרה זיין שנים מקרא ואחד תרגום.

עס איז דא אסאך וואס האלטן נישט אזוי אבער אזוי האב איך מקבל געווען פון מוה"רא"ש זכותו זגן עלינו. מוה"רא"ש איז געווען זייער שטארק אין דעם אז מען זאל שוין אנהייבן פאר שמחת תורה בראשית, בפרט ווען שמחת תורה געפאלט אויס אזוי ווי די יאר האב עלינו לטובה - פרייטאג, מען געבט זיך איין דריי און מען ליינט שוין ביי מנחה פרשת נח. וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, פירט זיך בתמימות ופשיטות, וועט ער שוין מקצ'ים זיין.

(עצתו אמונה תארינו תשי"ז)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה שמעון עוזר פערל הי"ו ירושלים
ברית התיכון ארויסצוהעלפן מיט אלעם וואס פעלט זיך אויס, ובפרט אין הודפסה והפצה
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה אלי זעלקאוויטש הי"ו קרית ברסלב
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה אברהם צבי כהן הי"ו בית שמש
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה ארי' יצחק פעדער הי"ו ירושלים
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה ארי פיש הי"ו קרית ברסלב
צו די אפשערן פון זיין זון ישעי' למזל טוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 718-387-2691 און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייר אחיים

יום טוב סוכות

דרשות, שיעורי תורה, ניגונים, מגילת קהלת, מסכת סוכה מעשיות פאר קינדער, און נאך; אויף דעם הייליגן און פרייליכן יום טוב סוכות < קול ברסלב > 212-444-9191 1, 1, 9, 3

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תמלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע / 3235003462 / ארגענטינא / 1152354380
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תמלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינא / 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל / breslevcenter@gmail.com